

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10795

гр. София, 12.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110160462 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Делото е образувано по искова молба на М. П. С. срещу „Сити кеш“ ООД, която отговаря на изискванията за редовност, а предявеният с нея иск е допустим.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Следва да бъде назначена съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба.

Съдът намира искането на ищеца за задължаване на ответника да представи посочените в исковата молба документи за допустимо и относимо, предвид което следва да бъде уважено. Прилагането на разпоредбата на чл. 190 ГПК е обусловено от твърдение на едната от страните в процеса, че определен документ съществува, относим е към спора и се намира у противната страна, а също и от изрично искане към съда да задължи противната страна да представи документа, като само при условията на чл. 161 от ГПК, съдът ще приеме за доказани неизгодни за страната факти, за които същата страна е създавала пречки за събиране на допуснатите от съда доказателства.

Ищецът е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

По тези съображения и на основание 146 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличие на неравноправни клаузи в договора, страна по който е потребител, както и че с оглед разрешението, дадено с ТР № 1/2022 г. ОСГТК, ВКС и доколкото са предявени искове за реално изпълнение на задължения по договор следи служебно за нищожност на същия поради противоречието му със закона, поради заобикаляне на закона и поради противоречието му с добрите нрави.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **10.04.2024 г. от 09:40 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис и от отговора на исковата молба и приложенията към него.

ДОПУСКА и ПРИЕМА представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени от ищцата с исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **В. Д. П.. ОПРЕДЕЛЯ** депозит за вещото лице в размер на **300 лева**, вносим от ищеца в едноседмичен срок от връчване на настоящото определение.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответникът в едноседмичен срок от съобщението с писмена молба с препис за насрещната страна да представи заверен препис от: договор за паричен заем №г, погасителен план и СЕФ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника по чл. 213 ГПК.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад както следва:

Производството е образувано по искова молба, подадена от М. П. С., чрез адв. Д. М., с пълномощно към исковата молба, срещу „Сити Кеш“ ООД, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове, както следва: установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за прогласяване нищожността на клаузата на чл. 11, ал. 2 от Договор за паричен заем №, сключен на 10.02.2023 г. между М. П. С. и „Сити Кеш“ ООД, регламентираща заплащане на неустойка при неизпълнение на договорни задължения, изразяващи се в предоставяне на обезпечение – банкова гаранция или поръчител физическо лице, отговарящо на изрично разписани в контракта условия, както и осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 50 лева частичен иск от сума в общ размер от 1281,41 лева, представляваща изначално недължимо платена сума по договор за потребителски кредит, ведно със законната лихва от 03.11.2023 г. (дата на подаване на исковата молба в съда) до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че е сключил с ответника Договор за потребителски кредит №/10.02.2023 г., по силата на който му бил предоставен кредит в размер на 1600 лева,

която следвало да върне на 16 двуседмични вноски, дължими с падеж петък, от които 3 вноски по 24,92 лева и 13 вноски по 136,91 лева с краен срок на погасяване дата – 22.09.2023г. Твърди, че за предоставения кредит заемополучателят дължи възнаградителна лихва в размер на 40,5% годишно и годишен процент на разходите в размер на 49,62%. Сочи, че бил задължен да осигури в тридневен срок от сключването на договора обезпечение – банкова гаранция или поръчител/и, като са поставени множество неизпълними изисквания към обезпечението с цел автоматично задействане на неустоечната клауза. Излага, че поради непредоставянето на обезпечение му била начислена неустойка в размер на 1281,41 лв., която изначално била включена в погасителния план. Посочва, че погасителната вноска се изменя в размер на 196 лева, а общото задължение е в размер на 3136 лева. Намира неустоечната клауза за нищожна, тъй като противоречи на множество императивни правни норми на ЗПК. Твърди, че чрез невключването на формално уговорената като неустойка сума в ГПР е постигнато заобикаляне на разпоредбата на чл. 19, ал.4 ЗПК, поради което клаузата е нищожна. Заявява, че представлява разход, пряко свързан с договора за потребителски кредит, известен е на кредитора и следва да се заплати от потребителя. Твърди, че това се потвърждава и от самия погасителен план, от който е видно, че разходът за неустойка е включен и дължим още с подписването на договора. Заявява, че договарянето на този разход като неустойка има за цел увеличаване възнаграждението на кредитора над максимално допустимия размер, поради което на основание чл.21 от ЗПК тази клауза е недействителна. Твърди, че с предоставянето на потребителя на заемната сума, кредиторът е счел, че заемателят отговаря на критериите му за кредитоспособност. Заявява, че видно от представения погасителен план възнаградителната лихва в размер на 40,5% за срока на договора се равнява на 254,59 лева, а неустойката в размер на 1281,41 лева, с което реалният ГПР става близо 190,55%. Посочва, че неустойката за неизпълнение излиза извън присъщите ѝ функции и цели единствено кредиторът да се обогати неоснователно за сметка на длъжника. Твърди, че по този начин се нарушават основни принципи за справедливост и добросъвестност в отношенията между потребител и кредитор. Заявява, че неустойката на практика представлява допълнително обезщетение за вредите от това, че вземането няма да може да бъде събрано в срок, но тези вреди подлежат на обезщетяване чрез мораторната лихва, поради което чрез неустоечната клауза се заобикаля и разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК. Намира неустоечната клауза за нищожна, тъй като се касае за неравноправна клауза по смисъла на чл.143, ал.2, т.5 от ЗЗП, която не е индивидуално уговорена. Твърди, че са налице основания целият Договор за потребителски кредит да се приеме за недействителен, което по същество води до недействителност и на самата неустоечна клауза. Заявява, че съзнателното погрешно посочване от кредитора на ГПР, както и непосочването на компонентите, които влизат в него, с цел заобикаляне ограниченията на ЗПК следва да се тълкува, като цялостно неизпълнение на задължението по чл. 11, ал.1, т.10 от ЗПК, което е основание за недействителност на целия договор по чл. 22 от ЗПК. Счита, че са налице пороци, обуславящи нищожност на целия договор, която моли да бъде провъзгласи в мотивите на съдебното решение. Моли да бъдат уважени предявените искове.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който

заявява, че настоящото производство е недопустимо поради това, че правото на иск е упражнено при условията на злоупотреба с право. Твърди, че в рамките на една седмица от ищцата са депозиран шест иски молби срещу ответника, с цел да се възложи в негова тежест заплащането на разноски в прекомерен размер. Заявява, че исковите молби са подадени от едно и също лице, чрез един и същ процесуален представител и имат идентично съдържание, в т.ч. петитум и обстоятелствена част. Твърди, че освен настоящото производство е образувано и гр. дело № 60459/2023г. и гр. д. № 60468/2023г. Излага, че ищцата е образувала производства с цел да се обогати за сметка на ответника с двукратно по-високия размер на присъдените в тежест на последния разноски. Намира процесуалното поведение на ищцата за злоупотреба с процесуални права, противоречаща на принципа за законност и добросъвестност в процеса, прогласен в чл. 3 от ГПК. Счита, че е налице хипотезата на чл. 213 от ГПК – за съединяване на горепосочените дела в едно производство и постановяване на едно общо решение по тях. Също така при условията на евентуалност счита, че ако делата не бъдат съединени в едно производство, то трябва да му бъдат присъдени разноски за всяко едно от тях. Позовава се на практика на ВАС, съгласно която при упражняване на акцесорното право на разноски и при изрично възражение от ответната по делото страна за присъждането им с твърдения за злоупотреба с право. Заявява, че в случая по отношение присъждането на адвокатско възнаграждение, съдът дължи проверка за наличие на злоупотреба с процесуални права от страната, на която е оказана правна помощ, тъй като черпене на права, включително акцесорни, от недобросъвестно поведение в процеса е недопустимо. Също така заявява, че в петитума се иска обявяване на нищожност на конкретна договорна клауза, но в обстоятелствената част на няколко места се настоява, че целият договор е недействителен. Твърди, че ищцата не е приложила доказателства, които да кореспондират с посочените от нея суми и твърдения. Заявява, че оспорва съществуването на сключен между страните договор. Твърди, че не са налице доказателства за наличието на валидна правна връзка. Моли за отхвърляне на предявените иски. Претендира разноски.

УКАЗВА на ищеца, че по исковите с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 и 3 ЗЗД и чл. 146, ал. 1, вр. чл. 143 ЗЗП в негова тежест е докаже, че неустоечната клауза за непредоставяне на обезпечение, предвидена в Договор за паричен заем противоречи на закона и добрите нрави, както и твърденията си за нищожност на договора за заем на сочените основания. По иска с пр. осн. чл. 55 ЗЗД, че поради нищожност на процесните клаузи заплатена от него сума по договора в размер 50 лева, частично от 1281,41 лева е платена без основание; както и всички факти, на които основава своите искания или възражения.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е да докаже, че неустоечната клауза за непредоставяне на обезпечение, предвидена в Договор за паричен заем е индивидуално уговорена, както и че е равноправна; че е налице основание за задържане на платената сума, т.е., че сумата е била заплатена от ищеца, респ. получена от ответника въз основа на валидна неустоечна клауза от договора, както и всички факти, на

които основава своите искания или възражения.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като такова задължение имат страните и когато те са посочили електронен адрес за връчване. При неизпълнение на това задължение, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____